

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Szalonnásem ve věci

žalobkyně: R. F., nar. X,
bytem X,
zastoupená Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem,
se sídlem Václavské náměstí 808/66, 110 00 Praha,

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje,
se sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2022, č. j. PK-DSH/4298/22,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 27. 4. 2022, č. j. PK-DSH/4298/22, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, Mgr. Ondřeje Fialy, advokáta.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobkyně byla rozhodnutím Magistrátu města Plzně (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 2. 2022, č. j. MMP/070414/22 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), uznána vinnou porušením § 10 odst. 3 zákona č. 362/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

z naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Přestupku se měla žalobkyně dopustit tím, že nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodrženy povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, kdy na podkladě oznámení o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích Městské policie Plzeň bylo zjištěno, že dne 16. 12. 2020 v 19:23:07 hod. v Plzni, na vozovce pozemní komunikace Karlovarské ulice, ve směru jízdy z centra města, na světelné řízené křižovatce ulic Karlovarská a Bolevecká nezjištěný řidič nerespektoval signál s červeným světlem tříbarevné soustavy s plnými signály tím, že nezastavil na signál, který přikazuje zastavit vozidlo před příčnou souvislou čarou a pokračoval v jízdě do prostoru křižovatky, kterou následně projel. Tímto jednáním nezjištěný řidič porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, přičemž takové jednání vykazuje znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobkyně se proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolala, avšak žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 4. 2022, č. j. PK-DSH/4298/22 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), toto odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Obsah žaloby

3. Žalobkyně v první řadě namítla, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné, neboť žalovaný ve věci aplikoval § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“), dle něž v případě, kdy odvolací orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, toto rozhodnutí zruší a věc vrátí správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, k novému projednání. Žalovaný ale odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
4. Dále žalobkyně uvedla, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl důvody, které by jej vedly k zamítnutí odvolání. Přezkum rozhodnutí správního orgánu I. stupně je navíc odůvodněn v jednom odstavci pouze obecnými frázemi.
5. Žalovaný v rozporu s § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „*přestupkový zákon*“), nepřezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně na základě úplného revizního principu. Přestože odvolání žalobkyně bylo blanketní, žalovaný měl přezkoumat napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Dle odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nepřezkoumal věcnou správnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jelikož k tomu neshledal veřejný zájem a při přezkumu postupoval podle § 89 odst. 2 správního řádu.
6. Žalovaný pochybil, když rozhodoval pouze na základě blanketního odvolání žalobkyně. Dřívější rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalovaným zrušeno a věc byla správnímu orgánu I. stupně vrácena k novému projednání. V předchozím odvolacím řízení žalobkyně vznesla několik konkrétních odvolacích námitek, z nichž jednu námitku žalovaný shledal ve svém zrušujícím rozhodnutí jako důvodnou, dalšími odvolacími námitkami se nezabýval. Žalobkyně se domnívá, že žalovaný měl při svém rozhodování přihlídnout k těmto námitkám. Správní orgán I. stupně se totiž s dřívějšími odvolacími námitkami v novém rozhodnutí řádně nevypořádal a zároveň nenapravit ani vadu, pro

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

kterou bylo jeho dřívější rozhodnutí zrušeno. Dřívější odvolací námitky tak měly sloužit jako základní podněty a vodítka namítané nezákonnosti a nesprávnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný navíc neměl rozhodovat na základě blanketního odvolání, když v něm žalobkyně uvedla, že jej doplní o důvody do 15 dnů od nahlášení do správního spisu. Žalobkyně do spisu před vydáním rozhodnutí nenahlédla, jelikož ve věci nedošlo k seznámení s podklady před vydáním rozhodnutí.

7. Žalobkyně byla zkrácena na svých procesních právech, jelikož jí nebylo umožněno účastnit se ústního jednání ve věci a nebyla seznámena s podklady před vydáním rozhodnutí. Žalobkyně zaslala dne 23. 2. 2022 správnímu orgánu I. stupně omluvu z ústního jednání ze zdravotních důvodů, ten ji však neakceptoval, přestože dřívější omluvě ze dne 2. 2. 2022 vyhověl. Správní orgán I. stupně neakceptoval omluvu žalobkyně s odůvodněním, že je v řízení zastoupena zmocněncem. Toto odůvodnění je ale nesprávné, jelikož účast na ústním jednání je základní procesní právo obviněného v řízení o trestním obvinění ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Nebyly tak splněny podmínky pro konání ústního jednání bez přítomnosti žalobkyně.
8. Správní orgány žalobkyni shledaly vinnou, aniž by byla její vina v souladu se zásadou *in dubio pro reo* řádně prokázána. Podklady pro vydání rozhodnutí nemohou vést k jednoznačnému závěru o tom, že byl žalobkyní spáchán přestupek. Správní orgány vychází z podkladů, které jsou důkazně nepoužitelné, případně nedostatečné.
9. Správní spis neobsahuje žádné relevantní důkazy, na jejichž základě by bylo možné učinit závěr, že žalobkyně porušila § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu a o naplnění skutkové podstaty dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Ve správním spise nejsou žádné relevantní důkazy svědčící o tom, že by měl nezjištěný řidič porušit § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, když toto jednání má vykazovat znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu. Z fotografií, které jsou součástí spisu, nevyplývá, že by měl blíže nezjištěný řidič porušit pravidla provozu na pozemních komunikacích. Na fotografiích jsou v levém sloupci zachycena neurčená vozidla. Z fotografie v pravém sloupci pak nelze dojít k závěru, že by měl blíže nezjištěný řidič porušit některé z pravidel provozu na pozemních komunikacích. Žalobkyně tyto námitky vznesla již v rámci dřívějšího vyjádření k podkladům pro rozhodnutí a v rámci dřívějšího doplnění odvolání, ale správní orgán I. stupně ani žalovaný se s nimi dostatečně nevypořádal.
10. Žalobkyně nesouhlasí s tezí, že vzhledem k časovému intervalu mezi jednotlivými fotografiemi je zcela nemožné, aby se na fotografiích nacházelo jiné vozidlo než vozidlo provozované žalobkyní. Z doplňkových fotografií nelze jednoznačně určit, o jaké vozidlo se jedná. Z hlavní fotografie pak nevyplývá, že by vozidlo provozované žalobkyní mělo skutečně projet na červenou, když je zde zobrazeno v čase 1,1 sekundy po rozsvícení červeného světla. Je možné, že příčnou čáru souvislou vozidlo provozované žalobkyní mohlo překročit ještě před rozsvícením červeného světla. Navíc řidič vozidla provozovaného žalobkyní mohl jet ve směru rovně a nesprávně využít odbočovacího pruhu, z nashromážděných podkladů pro rozhodnutí není zřejmé, jakým směrem vozidlo pokračovalo, v tomto ohledu tak existují důvodné pochybnosti.
11. Žalobkyně namítá, že nejsou splněny podmínky pro postih provozovatele vozidla ve smyslu § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, když je zřejmé, že nedošlo k porušení § 10 zákona o silničním provozu a při užití vozidla na pozemní komunikaci nedošlo

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

k porušení povinnosti řidiče.

12. Ve věci nejsou splněny podmínky pro postih provozovatele vozidla dle § 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, jelikož porušení pravidel nebylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Z tohoto důvodu žalovaný již jednou dřívější rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil, jelikož nebylo možné určit, kterým přístrojem byla fotodokumentace vytvořena. V rámci nového projednání věci přibýlo do spisu pouze sdělení Městské policie Plzeň ze dne 12. 1. 2022, vydané s odstupem více než jednoho roku po údajném spáchání přestupku. Toto sdělení však neprokazuje, že by snímky vozidla měly být pořízeny automatizovaným technickým prostředkem bez obsluhy.
13. Žalobkyně namítla, že nejsou splněny podmínky pro postih provozovatele vozidla dle § 125f odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, jelikož nedošlo k porušení povinností řidiče. Nebyly splněny ani podmínky dle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť nebylo prokázáno spáchání přestupku nezjištěným řidičem. Dále žalobkyně namítla, že správní orgán I. stupně nevyvinul dostatečné úsilí pro zjištění totožnosti řidiče. Správní orgán I. stupně měl v souladu se zásadou *in dubio pro reo* rozhodnout o zastavení řízení.
14. K výši uloženého trestu žalobkyně namítla, že je nepřiměřeně přísný. Přestože byl udělen na samé spodní hranici zákonné sazby, mělo být přihlédnuto k individuálním okolnostem případu, zejména k osobě obviněné, která nebyla dosud za dopravní přestupek stíhána, a k povaze přestupku, když jednáním nezjištěného řidiče nedošlo k dopravní nehodě ani ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Dle žalobkyně jsou ve věci naplněny podmínky pro upuštění od uložení správního trestu dle § 43 odst. 2 přestupkového zákona, jelikož lze důvodně očekávat, že samotné projednání věci před správním orgánem postačí k nápravě. Zároveň jsou splněny podmínky pro mimořádné snížení výměry pokuty. Žalobkyně se domnívá, že jako druh správního trestu by postačovalo uložení správního trestu napomenutí.
15. Správní orgán I. stupně se řádně nevypořádal s obsahem vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí ani s doplněním odvolání proti dřívějšímu rozhodnutí. Z ustálené judikatury vyplývá, že správní orgán má povinnost vypořádat se přezkoumatelným a dostatečným způsobem s vyjádřením účastníka řízení.
16. Ve věci nebyl zjištěn stav bez důvodných pochybností, jak vyplývá ze zásady materiální pravdy. Správní orgány v rozporu s těmito zásadami vyhledávaly toliko okolnosti svědčící v neprospěch žalobkyně a opomíjely okolnosti svědčící v její prospěch.
17. V dané věci není naplněn ani materiální znak přestupku, a sice společenská škodlivost, v této souvislosti žalobkyně odkázala na výčet judikatury. Žalovaný ani správní orgán I. stupně se materiální stránkou přestupku vůbec nezabývaly, došlo tak ke stížení napadeného rozhodnutí a správního orgánu I. stupně vedou nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů rozhodnutí.
18. Žalobkyně navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného

19. Jelikož žalobkyně podala proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání bez Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

odvolacích důvodů, přistoupil žalovaný v souladu s § 98 odst. 1 přestupkového zákona k přezkoumání správnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně v plném rozsahu. Dle žalovaného byly splněny podmínky pro konání ústního jednání dne 24. 2. 2022 v nepřítomnosti žalobkyně.

20. Žalovaný došel k závěru, že skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností, nebylo tak potřeba ve věci postupovat se zásadou *in dubio pro reo*. S námitkami uvedenými v žalobě se žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí. Žalovaný se s rozhodnutím správního orgánu I. stupně plně ztotožňuje a považuje je za správné, přezkoumatelné a v souladu se zákonem. Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně má oporu v podkladech. Žalovaný neshledal žádné pochybení ani v řízení, které předcházelo řízení o přestupku žalobkyně. Žalovaný dospěl k závěru, že měření rychlosti bylo provedeno Městskou policií v souladu se zákonem. Proto setrvává na svém napadeném rozhodnutí a námitky žalobkyně považuje za nedůvodné.
21. Z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl coby nedůvodnou.

Posouzení věci

22. Soud rozhodl ve věci bez jednání, ačkoliv žalobkyně konání jednání požadovala, neboť zjistil, že ve věci je dán důvod pro rozhodnutí bez nařízení jednání podle § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)
23. Podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. platí: „Soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem, pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.“
24. Z citovaného ustanovení je patrné, že zrušení napadeného rozhodnutí je vyžadováno současné (kumulativní) splnění dvou podmínek: a) existence podstatného porušení procesních předpisů, b) dostatečná intenzita tohoto porušení, která způsobuje možnost nezákonného rozhodnutí ve věci samé. Soud shledal, že v projednávané věci byl tento důvod naplněn.
25. Z obsahu správního spisu se podává, že napadené rozhodnutí bylo žalovaným vydáno na základě tzv. blanketního odvolání žalobkyně podaného proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Konkrétně: rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno dne 28. 2. 2022, dle doručky datové zprávy bylo doručeno zástupci žalobkyně dne 9. 3. 2022. Žalobkyně podala dne 24. 3. 2022 proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, v němž pouze uvedla, že je odůvodní ve lhůtě 15 dní ode dne nahlédnutí do správního spisu. Správní orgán I. stupně dne 29. 3. 2022 vydal v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu výzvu k odstranění vad odvolání ve lhůtě 10 pracovních dnů od doručení výzvy, přičemž rovněž žalobkyni poučil o postupu, který bude následovat, pokud vady odvolání nebudou odstraněny (bude se mít dle § 82 odst. 2 správního řádu za to, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí), a vyznamenal ji o možnostech nahlédnout do správního spisu. Tato výzva byla dle doručky datové zprávy doručena zástupci žalobkyně dne 4. 4. 2022. Jelikož na ni nebylo nijak reagováno, předložil správní orgán I. stupně správní spis s odvoláním žalovanému dne 22. 4. 2022, o čemž byla žalobkyně rovněž informována vyrozuměním ze dne 21. 4. 2022, doručeným jejímu zástupci téhož dne. Ze správního spisu se dále podává, že žalobkyně již dále až do vydání napadeného rozhodnutí se správním orgánem I. stupně ani žalovaným nijak nekomunikovala, tedy ani nijak nedoplnila své odvolání.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

26. Za této situace pak žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval: *„Odvolací správní orgán dále konstatuje, že odvolatelka podala odvolání bez odvolacích důvodů. Odvolatelka ani přes výzvu neuvedla, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá, či v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí nebo jemu předcházejícího řízení a odvolací správní orgán neshledal veřejný zájem na přezkoumání věcné správnosti napadeného rozhodnutí.“* Napadené rozhodnutí tak sestává z rekapitulace průběhu správního řízení, výše citovaného konstatování, posouzení, zda správní orgán I. stupně postupoval tak, že splnil závazný právní názor žalovaného obsažený v jeho předchozím kasačním rozhodnutí, tj. zda doplnil dokazování ve vztahu k otázce, zda snímky vozidla, jehož provozovatelkou je žalobkyně, jež jsou založeny ve správním spise, byly pořízeny automatickým technickým prostředkem bez obsluhy. Závěrem pak žalovaný uvedl: *„Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy podle ust. § 89 správního řádu. Správnost napadeného rozhodnutí odvolací správní orgán přezkoumal dle ust. 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) v plném rozsahu. Tímto přezkumem nebyly odvolacím správním orgánem shledány závady, které by mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy. Z těchto důvodů tak odvolací správní orgán rozhodl tak, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.“*
27. Podle § 98 odst. 1 přestupkového zákona: *„Odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.“*
28. Citované ustanovení znamená, že řízení o odvolání v přestupkovém řízení je vybudováno na zásadě plné revize. Jinak řečeno, odvolací správní orgán je *ex lege* povinen přezkoumat soulad napadeného rozhodnutí z hlediska jeho zákonnosti i věcné správnosti bez ohledu na to, zda podané odvolání obsahuje příslušné námitky, a rovněž i bez ohledu na to, zda to v konkrétní věci vyžaduje veřejný zájem. Tím se odvolací přezkum rozhodnutí vydaného v přestupkovém řízení odlišuje od odvolacího přezkumu, který je obecně upraven správním řádem. Obecná úprava obsažená v § 89 odst. 2 správního řádu věta první a druhá totiž stanoví: *„Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.“* Podle citovaného ustanovení správního řádu se tak správnost odvoláním napadeného rozhodnutí přezkoumává zásadně jen v rozsahu uplatněných odvolacích námitek. Výjimku z tohoto pravidla představuje případ, kdy veřejný zájem vyžaduje, aby takový přezkum byl učiněn buď zcela bez příslušné odvolací námítky, popřípadě nad její rámec. Právní úprava odvolání ve správním řádu je tedy vybudována na zásadě omezené revize.
29. Úprava obsažená v přestupkovém zákoně je speciální k obecné úpravě obsažené ve správním řádu.
30. Z toho důvodu je zřejmé, že pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že neshledal veřejný zájem na přezkoumání věcné správnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, aplikoval implicitně nesprávnou právní úpravu, neboť úprava obsažená v § 98 odst. 1 přestupkového zákona mu bez ohledu na existenci veřejného zájmu na takovém postupu přímo ukládá provést i přezkum věcné správnosti odvoláním napadeného rozhodnutí. Tento přezkum však žalovaný evidentně neprovedl, a to v rozporu právě s uvedeným ustanovením přestupkového zákona.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

31. Nadto je třeba uvést, že napadené rozhodnutí je v tomto ohledu i vnitřně rozporné, když přes výše uvedené v jeho závěru žalovaný poměrně překvapivě a v rozporu s výše uvedenou citací napadeného rozhodnutí uvádí, že správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal podle § 98 odst. 1 přestupkového zákona. V logicky koherentním odůvodnění však vedle sebe nemohou takto zcela protichůdné závěry obstát. Buď žalovaný přezkum správnosti rozhodnutí správního orgánu provedl, pak o něm ale v odůvodnění napadeného rozhodnutí kromě samotné deklarace jeho provedení není zmínka (takové rozhodnutí by proto bylo nutně nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů), nebo jej neprovedl, jak také sám konstatoval, protože pro jeho provedení neshledal při absenci příslušné odvolací námitky veřejný zájem. Právě posléze uvedenému řešení odpovídá obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť, jak už bylo řečeno, nic nesvědčí tomu, že by skutečně nějaký přezkum správnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně byl proveden.
32. Takový nedostatek je však nutno hodnotit jako podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, neboť jde o postup přímo *contra legem*. Porušeno bylo ustanovení, které rozšiřuje ve prospěch osob obviněných odvolací přezkum.
33. Navíc je splněna i druhá podmínka pro vydání kasačního rozhodnutí soudu dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., totiž že dané podstatné porušení procesního ustanovení mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Je totiž nutno připustit, že pokud by žalovaný provedl přezkum správnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jak k tomu byl podle § 98 odst. 1 přestupkového zákona povinen, dospěl by k odlišným právním závěrům. Žalovaný svým postupem připravil žalobkyni o přezkum správnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který jí ze zákona náležel.
34. Z toho důvodu soud rozhodl výrokem I. tohoto rozsudku ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. tak, že napadené rozhodnutí zrušil bez jednání, přičemž podle § 78 odst. 4 současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
35. Zjištěná závažná procesní vada soudu brání vypořádat další žalobní body, neboť za situace, kdy správní řízení vedoucí k vydání napadeného rozhodnutí trpí tak závažnou vadou, že nebyl proveden odvolací přezkum v celé zákonné šíři, je třeba dát prostor žalovanému, aby v dalším průběhu řízení splnil svou povinnost a rozhodnutí správního orgánu I. stupně podrobil nejprve svému přezkumu v celé jeho zákonné šíři. Vypořádávání dalších žalobních bodů by tak v současné situaci bylo předčasné, neboť t. č. není jisté, jak a z jakých důvodů žalovaný v dalším řízení rozhodne.

Závěr a náklady řízení

36. Soud konstatuje, že podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaný v dalším průběhu řízení vázán právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku. Provede tedy přezkum rozhodnutí správního orgánu I. stupně v plném rozsahu, tedy v intencích § 98 odst. 1 přestupkového zákona. Hlediska, která při svém přezkumu užije, a také výsledky tohoto přezkumu rovněž přezkoumatelným způsobem vtělí do odůvodnění svého rozhodnutí tak, aby bylo patrné, jakým způsobem přezkum proběhl, tedy co vzal žalovaný v úvahu a k čemu konkrétně dospěl.
37. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Učinil tak podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má plně procesně úspěšná žalobkyně právo na náhradu jí důvodně vynaložených nákladů řízení po procesně neúspěšném žalovaném. Výše důvodně vynaložených nákladů žalobkyni zastoupené advokátem byla určena jako sestávající ze

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč, dále z odměny za právní zastoupení žalobkyně za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč: přípravy a převzetí právního zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), sepisu a podání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu a dále z náhrady hotových výdajů, dvakrát po 300 Kč. Jelikož je zástupce žalobkyně plátce daně z přidané hodnoty, byla odměna zástupce za poskytnuté úkony právní služby a náhrada hotových výdajů navýšena o daň z přidané hodnoty ve výši 21 %, tedy o 1 428 Kč. Celkem tedy výše žalobkyní důvodně vynaložených nákladů řízení činí 11 228 Kč. V této výši pak soud uložil žalovanému, aby žalobkyni náklady řízení nahradil, a to k rukám jejího zástupce, advokáta Mgr. Ondřeje Fialy, podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. Ke splnění této povinnosti soud stanovil žalovanému lhůtu jednoho měsíce, když přihlédl k administrativně-technickým možnostem žalovaného takovou platbu realizovat.

38. Soud žalobkyni naopak nepřiznal náhradu nákladů řízení za repliku k vyjádření žalovaného ze dne 25. 10. 2022, neboť byla soudu doručena až po vydání rozhodnutí ve věci samé.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 13. října 2022

JUDr. Ondřej Szalonnás v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.